

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Æquinoclia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Et cum mox in attestationem intonuisset, & de lapsa caelo stella per umbras facem ducens multa cum luce currisset, signaretque vias, tum longo limite sulcus lucem daret, & late circum loca.

Ibidem.

*Sulphure fumarens, genitor se tollit in auras,
Affaturque Deos, & sanctum sidus adorat.*

Status porro Philoni inconvertibilis mentis indicium est, ac sese Deo applicantis, qui nulla praeditus vacillitate stabilis firmusque permanens, ut cuncta moveantur author est. Videre est in argenteo quodam numo, quem bene literatus adolescens Profer Publicola Sanrucius mihi Roma videndum dedit, hujus argumenti simulacrum cum inscriptione, VOT. PVB. quae suscepta sunt in gratiam IMP. CAES. TRAJANI HADRIANI AUG. Proditum autem est, stantes Jovi sacrificasse, vota quae & preces allegasse, sed cum Opi rem sacram faciebant, illique supplicabant, vota concipiebant, sedentes id facere solitos: eo scilicet signo eam esse terram matrem indicantes. Sed enim Pythagoras proprio dogmate adoraturos federe jubet, quamvis Plutarch. usurpatum à Numa dici, hinc ut colligamus, vota rata firmaque esse debere. Quod vero ad statum pertinet, magister noster Paulus Apostolus toties standum admonet, dum dicit: *Stare ergo, neque velitis iterum summittere vos jugo servitutis, & illi semper inhaerere.* Atque alibi: *Stare conversi ad Dominum.* Et alibi: *Quoniam uno vivimus, si statis ad Dominum conversi.* Et in Gedeonis militia exauthorantur illi, qui ad aquam ducti flexere genua & in terram procidere: qui vero stantes accepta in manum aqua eam lambere observati sunt, ad pugnam delecti rem fortiter gesserunt. Quinetiam in Nicano Concilio statutum legas, ut die Dominica, & diebus Pentecostes, stantes ad orationem Domino vota reddamus: alia vero ratione ab ipso Resurrectionis Dominicae die usque ad certos dies, de quibus dicere nostri non est institutum: nam toto anno plures essent colligendi, idque importunum videretur. De sustollendis vero manibus loco suo, in Manuum Commentario, plura.

*Adoranti
cur stare
convenit.*

*Galat. 5. 1.
Phil. 4. 1.
2. Tb. 3. 1.*

ÆQUINOCTIA. CAP. IV.

Æquinoctium utrumque Aegyptii sacerdotes *ἰεργυλοφικῶς* scribere si vellent, Cynocephalum sedentem effingebant, causam eam secuti, quod animal id utriusque æquinoctii tempore duodecies, per horas quippe diei singulas, ac duabus itidem noctibus ejusmodi, potus excrementa profundit: unde absurde factum, ut sedentem Cynocephalum in fontium apicibus statuunt, quasi jugum & perennem aquam ex eo sibi conciliari arbitrentur. Ad hæc, in ipsis temporum carnibus Cynocephalus duodecies, horis quippe singulis quanto potest argutiore ululatu vorciferatur. Etenim horarum observandarum ratio Clepsydris prius excogitata est, quarum præcipuus usus in urbe Achantia trans Nilum fuit: ubi inter alia vas admodum ingens erat, in quod singulis diebus sacerdotes singuli numero trecenti & sexaginta, ad anni scilicet rationem, qui apud eos habebatur, subditis intercalariis quinque, de quibus in Vulture satis dictum est, aquam ex Nilo deferebant, quæ suo emissæ cavo per ejus generis horologium horas indicaret: inventum est postea tum vocis, tum sonori tympani significatione, more Cynocephali, eas discernere. Mos autem, uti dictum est nuper, erat apud Aegyptios, ut in horologiis aqueis Cynocephalus adsculperent, ex pene cujus sustulisset aqua deflillaret, ea adhibita diligentia, ut quantum satis esset immitteretur, neve cavum nimis arctum, neque nimis patens esset, hoc nimis celerem effusionem, illo stragulationem sapius efficiente. Ex iis vero, quæ supra posita sunt, datur intelligi, quodnam sit animantium id genus, quod nullo expresso nomine Victorinus Rhetor memorat eo loco, ubi M. Tullius in Rhetoricis temporis finitionem quarit. Ait enim is, Trismegistum, quum in Aegypto esset, sacrum quoddam animal Serapidi dicatum duodecies toto die urinam facere observasse, idque pari semper interposito tempore: unde ipse diem per duodecim horas dimensum esse conjecerit, exindeque hunc horarum numerum constitutum: quamquam sunt qui velint ex cæli dimensione, quæ secundum musicam rationem in duodecim partes divisa fertur, horas itidem duodecim adinventas. Astronomi enim diem & noctem, quotquot alteruter horarum nostrarum fuerit, in horas ipsi suas XII. singulos partiuntur. Aquam porro majores nostri, quantum per totum diem sufficeret, exceperunt tenuissimo cavo diffluentem, eaque in duodecim partes divisa, ex partibus horarum numerum statuerunt.

Usus Clepsydrarum ubi primum.

QUIES